Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige

Tre og halvtredsindstyvende Aargang

1904

„Guds Rige eller Intet". John Taylor.

Kjøbenhavn
Udgivet og forlagt af Anthon L. Skanchy
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

http://www.archive.org/details/stjerne5301dan

Indhold.

	Side
Aalesund	61
Afrejse	106
Alkohol som Lægemiddel	256
Apostolat, Kirkens	234
Apostles Martyrdød, De første	141
Audiens hos den svensk-norske Konge, J	250
Baltimores Brand	87
Bøgernes Bog	55
Børneopdragelse, Brigham Young om	93
Børnenes Dag, 6 Maj	157
Børnene og Hjemmet	241
Daaben, Kirkehistorien om	24
Dødsfald:	
Andersen, Ane Katrine	121
Andersen, Caroline	282
Andresen, Helge Martinius	235
Arentzen, Ane Elisabeth	155
Christiansen, Christen	121
Christensen, Juliane Nordberg	155
Fjeldsted, Fritz Wilhelm	155
Halvorsen, Lea Marie	93
Hansen, Dorothea Christine	64
Hansen, Christian L.	347
Henriksen, Karl August	282
Jensen, Jacob M.	64
Jepell, Karen Sørensen	155
Johansen, Maren Kirstine	282
Mogensen, Albert H.	155
Mortensen, Morten A. C.	202
Nielsen, Anine	121
Nielsen, Arthur	235
Dødsfald:	
Pedersen, Erikka Charlotte	155
Sørensen, Anders Christian	107
Sørensen, Ingeborg	64
Sørensen, Martin	64
Thomsen, John C.	121
Engles Betjening i 1829	65
Engelen med Evangeliet	122
Evangeliets Gjengivelse eller et vigtigt Budskab, Nødvendigheden af	33
Evangeliets Lære udsletter Egenkjærligheden	209
Faste og Selvbeherskelse	81
Filantrop, En	157
Forhandling om religiøse Spørgsmaal, En venskabelig 257, 266, 273,	283
Forsamlingshus indvies i Aarhus, Et nyt	110
Frafaldet, Kirkehistorien om	26
Generalkonferencen i Salt Lake City, 3—6 April 1904	137
Generalkonferencen i Salt Lake City, Oktober 1904	346
Grants Besøg, Præsident	250
Grants Hilsen, Heber J.	11
Guds Aand, Erhold 27,	44
Guddommeligheden, som former vort Levnedsløb 305,	323
Guds Rige	320
Handlefrihed, Selvbeherskelse og	6
Hemmelige Skrift, Den	326

HISTORIAN'S OFFICE LIBRARY

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

3451

Side

Historisk Foredrag af Ældste Andrew Jenson 353, 367
Holland 237
Hoflighed 223

„Ikke Noget at komme for" 297
Indvielsesbøn af Præsident Heber J. Grant 321
Indvielsen af Missionshuset i Stockholm 339
Intet havde bag os, Hvis vi 54
„Intet", To Prædikener over 366
Jackson County, Land kjøbes i ... 161
Japansk Exempel 343
Jerusalem, Ejendommelige Scener i 101, 108
Joseph Smith den Mormon-Profet 22, 37, 58, 75, 124, 149, 167, 213, 217, 228, 235

Kirken og Guds Rige 49
Kirkens Organisation 129
Kogebog i Sommertiden, En nyttig 206
Konference-Adresser, Sveriges 239
Konferencer:
Aalborg 15, 123, 347
Aarhus 15, 111, 314
Bergen 174, 309
Christiania 143, 299
Kjøbenhavn 16, 202, 349
Trondhjem 189, 364
Krig 69
Kundskab er vundet, Hvorledes ... 118

Lepsius, Dr. Johannes 173
Levnetsløb, Joseph Smiths .. 119, 363
Loftet af Carl Ewald 192
Luther, Martin 220
Lymans Afskedsord, Præsident ... 1

Manuskript, Det forkastede .. 177, 186
Midnatssolens Land (Brev) 270
Missouri! 164
Mod, Det gjælder om at have ... 112
„Mormonismen" gjælder for, Hvad 136

Naaden ere I frelste, Af 251
Nederlandske Mission, Den 225

Opstandelsen, Om 380

Paaskehøjtiden foregaar i den hellige Stad, Hvorledes 101, 108

Side

Passagerer, som rejse til Amerika, Til Missionærer og andre 74
Pionerdagen i Christiania 250
Profet, Ikke altid en 159
Præstedømmets Gjengivelse 65
Poesi:
Børnenes Skovtur 224
Carthage Fængsel 240
I Skjellet 176
Kvinden 288
Moses paa Nebo 128
Værn de Umyndige 96

Renlighed en Del af vor Religion 197
Røveren paa Korset 97

Redaktionelt:
Advare vi vore Medmennesker . 104
Aargang, Vort Blads nye 9
Bibelen, Mormonerne og 25
Brigham Young og hans Aarhundrede 169
Bøn bære Selvhiskhedens Præg, Lad ikke eders Bøn 281
Dagens brændende Spørgsmaal, Et af 72
Dom over „Mormonerne", Verdens 184
Efteraarskonferencerne 1904 ... 251
Efteraarskonference, Kjøbenhavns 282
Fjeldsted, Præsident C. D. 121
Foraarskonferencerne 1904 74
Foraarskonference, Christiania . 92
Fordragelighed 312
Giftefærdige Ungdom, Et Ord til den 88
Indbydelse 297
Indsamlingen 56
Juletanker 378
„Kirken" eller en „Kirke"? 264
Lov, En højere 41
Lov, Frihed og 248
„Mangegifte", Kirkens Præsident udsteder en Erklæring om ... 137
Midvinterhøjtiden 377
Mindesmærke for Joseph Smith, Et 139
Mission, En litterær 296
Missionshuset i Frederikshavn . 92
Nytaar! Godt 8
Reed Smoot og hans Fjender, Apostel 72

Side

Redaktionelt:
Raisonnement af en Kvinde, Et logisk 200
Salt", „I ere Jordens 232
Sandhedens Triumf 328
Skanchys Afskedshilsen, Præsident Anthon L. 361
Synskreds, Udvid eders 120
Søndagsskoler, Kirkens 185
Til Konferencepræsidenterne, Grensforstanderne, Missionærerne og alle Kirkens Medlemmer i Skandinavien 362
Usædelighed, Sky 153
Vink til Missionærerne i denne Mission, Et 344
Visdomsordet, Hvorledes man kan prædike 106
Woodruffs og Hustrus Død, Apostel 216
Afløsning af Missionærer: 26, 75, 92, 121, 140, 172, 185, 235, 265, 282, 314, 346
Ankomst og Bestikkelse af Missionærer: 11, 75, 106, 140, 172, 202, 234, 314, 345
Bestikkelse af Missionærer: 11, 42, 58, 92, 202, 235, 265, 346
Besøgende: 202, 234, 250
Forflyttelse af Missionærer: 11, 42, 92, 107, 140, 185, 235, 345
Missionærer 1904: Navnene paa ankomne
Anderson, Daniel 106
Anderson, Gustave H. 202
Andersen, Chas. J. 11
Anderson, Louis 172
Andersen, Ole 202
Andreassen, Andrew 140
Barrett, Oscar J. 140
Carlson, Jens 379
Christensen, Frederick W. 314
Christensen, Lauritz M. 202
Christensen, Niels C. 11
Christofferson, Emil 379
Diderikſen, Niels 345
Draper, Robert 75
Eliason, Andrew 202
Eliason, Erick T. 314
Erickson, Emil S. V. 314
Evensen, Niels 172

Side

Redaktionelt:
Felt jun., John 234
Fjeldstrøm, Adolph Z. 172
Gabrielsen, Hans M. 106
Halversen, Owen W. 75
Hansen, Hans C. 172
Hansen, Joseph S. 314
Hansen, Nephi 75
Hintze, Henry H. 172
Ingellström, Andrew O. 234
Jenson, Andrew 296
Jensen, James C. 140
Jensen, Lehi 11
Jensen, Niels E. 75
Jensen, Peter 202
Johnson, Carl O. 379
Johnson, John S. 106
Jörgensen, George M. M. .. 172
Jörgensen, Nicolai 140
Jorgensen, Olaf Ernest 314
Knudsen, Wilford J. 172
Larsen, Christian P. 140
Larsen, Hyrum 314
Lauritzen, Lauritz Anthon ... 172
Löfström, Hilma Walfrida .. 379
Monson A. Henry 202
Nelson, Alfred M. 234
Nelson, James J. 379
Nelson, James P. 11
Nielson, Jeppe 202
Nielsen, Hans Chr. 345
Nielsen, Joseph G. 106
Nielsen, Lars P. C. 106
Nielson, Soren 345
Newren, Bernhard 172
Norberg, Chas. H. 140
Oakeson, Harvey A. 314
Ohlson, Axel B. C. (Lokal).. 92
Olsen jun., Lars L. 234
Ostrup, Jens P. Jensen 172
Pehrson, R. V. Rex 345
Persson, Lars 75
Petersen, George 11
Petersen, James R. 314
Petersen, Jaser P. 172
Petersen, Joseph L. 234
Peterson, Alvin O. 202
Peterson, Carl E. 234
Peterson, Ephraim 345
Peterson, Per Gustave 345
Poulson, Martin Wilford ... 106

Side

Redaktionelt:
Rasmussen, Christen R. 11
Samuelson, Anton Emanuel. 345
Spaude, John 11
Stockset, Rudolph J. (Lokal). 379
Sundberg, Andrew F. 202
Sorensen, Anton J. 379
Sörensen, Geo. C. 140
Sörensen, Soren P. 140
Torgersen, Gilbert 202
Zobell, Albert L. 379

Samoa, Missionsliv paa 95
Sandheden? Hvorledes finder man 316
Sanpete, Et Besog til Nord- 42
Skriftforeninger, Christiania 48
Smoot-Sagen 116
Stat og Kirke 133
Statistik 63
Synd er Aarsagen til Frafald ... 289
Synd, Uden 301

Tale af:
Fjeldsted, C. D. 33
Grant, Heber J. 289

Side

Tale af:
Lund, Anthon H. 113, 145
Skanchy, Anthon L. 17
Smith, Profeten Joseph 330
Woodruff, Wilford 27, 44
Tidernes Tegn, Ogsaa et af 338
Tilstanden i den skandinaviske Mission 17
Treenigheden 330
Trefoldighedslæren, Om 335
Tyske Mission, Den 244

Uddannelsesforening i Christiania, Unge Mænds 156
Utah-Nyheder 7, 32, 42, 55, 71
Utah, Et Vidnesbyrd om 107
Utilborlige Ord, Det 327

Vegetarianismen 206
Velgjører, En 173
Visdomsordet 199

Zions Gjenlosning 161

of Latter-day Saints.

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

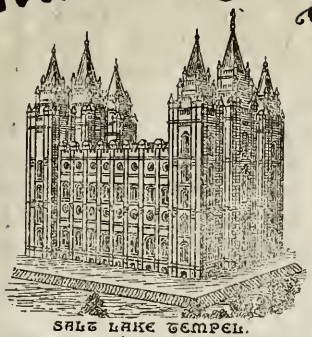

SALT LAKE TEMPEL.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nummer 1	1 Januar 1904	53 Aargang

Præsident Lyman's Afskedsord.

Til Ældsterne og de Hellige i den europæiske Mission!

Det er mig en kjær Pligt ved Slutningen af mit Præsidium over den europæiske Mission at udtale for Ældsterne, for de Hellige og for vore Venner i Almindelighed den Taknemmelighedsfølelse, jeg nærer mod Herren for hans rigelige Velsignelser og mod dem for deres personlige Godhed og hjertelige Bistand. Samtidig vil det være paa sin Plads i Korthed at give en Fremstilling af Missionens Tilstand og af det Arbejde, der er udført i de forløbne halvtredie Aar. Ved sidste Oktober Konference i Salt Lake City blev, som de Hellige allerede vide, Ældste Heber J. Grant af de tolv Apostles Raad kaldet til at præsidere over den europæiske Mission. Alle Affærer og Sager, der vedrøre denne, blive nu overdragne til ham; ledsaget af vor Kjærlighed og Tillid tiltræder han sin Administration deraf, og det er vort inderligste Ønske, at hans Arbejde maa blive begunstiget og bære gode Frugter. Jeg haaber, at han vil finde Missionen i en tilfredsstillende Tilstand.

Ældsterne i den europæiske Mission ere næsten alle uden Undtagelse opfyldte af Iver og vise, at de have Aanden af dette Værk. Der er paa denne Tid 597 Missionærer fra Zion, af hvilke fem ere Søstre. De arbejde hovedsagelig i Storbritanien, Skandinavien, Tyskland, Schweiz og Nederlandene, men de kunne ogsaa findes paa Island, i Østrig, Ungarn, Palæstina og Sydafrika. Siden min Ankomst den 17 Maj 1901 have 740 Missionærer indregistreret deres Navne i Liverpool, og 608 ere i det samme Tidsrum vendte tilbage til deres Hjem. Det er faldet i vor Lod at miste tre af vore Medarbejdere, Ældste Christian W. Christopherson fra Richmond, Utah, død af Tyfoid Feber den 23 August 1901 i Silkeborg, Danmark; Ældste Henry Robert James fra

Logan, Utah, død af Pneumonia den 10 Oktober 1901 i Liege, Belgien, og Ældste Gotfried Knutti fra Montpellier, Idaho, død af Tuberkulose den 19 August 1903 i Zürich, Schweiz. De jordiske Levninger af disse Brødre bleve sendte til deres Hjemstavn for at begraves der. Vi have Medfølelse med deres sørgende Familier, men vi vide, at vore Brødre have naaet den sikre Havn, og at de ville modtage Martyrernes Belønning. En Sag, som opfylder os med langt større Sorg og Bekymring, er, at nogle faa af Ældsterne have afveget fra Pligt, Ære og Dyd. I den Tid, jeg har præsideret over Missionen, have syv, forglemmende deres hellige Forbindelser og Alt, hvad der er værd at leve for, ladet sig overvælde af Fristerens Tillokkelser, og vi have som Følge deraf set os nødsagede til at udelukke dem af Kirken og fratage dem ethvert Spor af den himmelske Autoritet, de besad. Der var intet andet at gjøre i denne Sag. Det er højst beklageligt, naar en Ældste saaledes vanhelliger sin høje Kaldelse. Disse Forseelser have været spredte, idet hver af de større Missioner har haft idetmindste eet Tilfælde. Det er een Ældste af hvert Hundrede, som paa denne Maade er faldet for Fristerens Snarer. Maatte den Samvittighedskval, enhver af dem har lidt, blive en vedvarende Advarsel for de ni og halvsemsindstyve, som hidtil have værdsat deres Mission og med Guds Hjælp have holdt sig rene fra Verdens Besmittelser.

I den Tid, det har været mit Privilegium at præsidere over den europæiske Mission, er der foruden det, der er udrettet i afvigte December Maaned, bleven uddelt 5,193,824 Skrifter og 184,085 Bøger og udført 4,018 Daabshandlinger. Ældsternes Arbejdsevne er i høj Grad bleven forøget ved Afskaffelsen af de saakaldte Konferencehuse. Den nuværende Fremgangsmaade, ifølge hvilken kun to Ældster skulle bo sammen og tilmed have Logi hos Fremmede, har bragt Ældsterne i nærmere Berøring med flere Folk og givet meget tilfredsstillende Resultater. To Bygninger i kirkelige Øjemed ere opførte, een i Kjøbenhavn, Hovedkvarteret for den skandinaviske Mission, og een i Christiania, hvor vistnok Kirkens største Gren i hele Verden findes. En tredie Ejendom i samme Øjemed er bleven kjøbt i Stockholm, og i denne Ejendom vil der i en nær Fremtid blive indrettet et formaalstjenligt Forsamlingslokale. Vi ere forvisede om, at de foretagne Skridt i denne Retning ville skaffe Herrens Værk stor Fremgang i de nordlige Lande.

Omraadet for vor Missionsvirksomhed udvides bestandigt. Baade i Østrig og Ungarn har vor Indflydelse begyndt at gjøre sig gjældende, og vore Brødre der ere meget virksomme. I Indien har Ældste John H. Cooper organiseret en Gren, der trives godt. Han er lige vendt hjem efter at have virket alene i denne hede Zone i halvandet Aar. Vi haabe, at der snart maa blive sendt flere Ældster dertil for at fremme det gode Arbejde. Missionen i Sydafrika blev i afvigte Juli Maaned aabnet af Præsident Warren H. Lyon og tre Medarbejdere. Det er et gammelt Missionsomraade, men der har ikke været missioneret der i omkring 40 Aar; der er imidlertid gode Udsigter for Fremtiden. Jeg har personlig besøgt Afrika, Palæstina, Grækenland, Italien, Frankrig,

Finland, Rusland og Polen, indviet disse Lande til Evangeliets Forkyndelse og anraabt Herren om at aabne Vejen for hans Tjenere paa disse Steder, saa at de kunne være istand til at lede mange Sjæle til Annammelse af det frelsende Budskab. Siden jeg saaledes indviede Afrika, er der oprettet en Mission i Kaplandet, og siden mit Besøg i Rusland er Ældste Mischa Markow rejst dertil og har kundgjort sit Budskab. Det er foreløbig smaa Begyndelser, men Herren kan, om han vil, lade dem give store Resultater.

Vi forventе ikke at kunne fremme Evangeliet i Verden uden at vække stærk Modstand. Vi burde ikke desmindre ved Klogskab og Besindighed søge at stille de larmende Elementer omkring os. Det er ikke vor Mission at blive korsfæstet som Frelseren. Og jeg tror, at den Forestilling er ved at forsvinde, som til Tider har været raadende hos enkelte Ældster, at hvis det ikke lykkedes dem at faa Pøbelen efter sig, saa var deres Arbejde frugtesløst. Jeg haaber i alt Fald, at vi ikke maa mærke til saadanne Forestillinger mere. Der er imidlertid, navnlig i Tyskland, forekommet adskillige Udbrud af Fjendtligheder. Værkets hurtige Udbredelse opvakte Skinsyge og Mistænksomhed i visse Kredse, og et Antal Landsforvisninger var Følgen. Sagen blev indanket for Rigets øverste Myndigheder, men Udvisningsordrerne bleve ikke tagne tilbage. Skjøndt vi haabede paa større Liberalitet, er vor Stilling der praktisk set den samme som forhen. Ældsterne i Tyskland have nemlig aldrig nogensinde kunnet være sikre paa ikke at blive udviste. Paa alle andre Steder have Forholdene været ganske fredelige. I Storbritanien har en frihedsvenlig Aand næsten overalt givet sig tilkjende. Ved Konferencerne have fredelige, opmærksomme Tilhørerskarer deltaget i Møderne, og i Løbet af det sidste halvandet Aar er der ikke forekommet den ringeste Urolighed. Vi haabe, at Overfald og Pøbelopløb er Noget, der tilhører Fortiden.

Medens Værket skrider fremad paa det østlige Kontinent, har det heller ikke staaet stille paa det vestlige. Der er foregaaet Forandringer af stor Betydning. I de sidste halvtredie Aar er det Første Præsidentskab organiseret paany to Gange. Præsident Lorenzo Snow og Præsident Brigham Young jun. have begge nedlagt Livsstaven, og to nye Apostle ere blevne valgte. Et vigtigt Missionsforetagende er paabegyndt i Salt Lake City, hvorved over 100,000 Besøgende aarlig kunne erholde korrekt Underretning om Evangeliet og dets Bekjendere. I Japan er der aabnet en Mission, og et livligt Missionsarbejde er paabegyndt i det gamle Mexico.

Det er mig en særdeles Glæde at udtrykke min Erkjendtlighed for det opofrende og energiske Arbejde, som er lagt for Dagen af Præsidenterne over de paagjældende Missionsdistrikter i Europa. De have i alle Maader været, hvad jeg kunde ønske: alvorlige, tro Mænd, i Besiddelse af den rette Takt. Konferencepræsidenterne og de missionerende Brødre have ogsaa ydet mig loyal Bistand. Selv om enkelte Ældster til Tider have kunnet begaa Fejltagelser, og selv om enkelte ofte have befundet sig under Omstændigheder, der haardt kunne prøve en Mands Taalmodighed, saa ere dog vrede Følelser i yderst faa Tilfælde komne

tilorde. Og vi ere glade ved at udtale, at der imellem os neppe er fundet trættekjære og lade Mænd. Det gjælder for os om at være flittige og om, at Alt, hvad vi foretage os, kan blive af Værdi og i Evangeliets Interesse; thi det er en dyrebar Gjerning for os. Af Opgivelser fra Ældsterne i den britiske Mission fremgaar det, at deres Udgifter i Gjennemsnit beløbe sig til 19 Dollars (ca. 71 Kr.) pr. Maaned. Dette er en overraskende høj Sum. Hvis vi nu antage: a. at 17 Dollars (ca. 63 Kr.) pr. Maaned er Gjennemsnitsudgiften for hele deres Missionstid; b. at hver Mand, naar han er hjemme i Arbejde, har en Fortjeneste af 25 Dollars (Kr. 92.50) pr. Maaned ud over Husholdningsudgifter; c. at Rejsen hen eller hjem med tilstødende Udgifter andrager 90 Dollars (333 Kr.), saa finde vi, at den finansielle Aareladning i Hjemmet hvert Aar gaar op til ca. 300,000 Dollars eller ca. 1,110,000 Kr. Og denne Mission repræsenterer dog kun noget over en Trediedel af hele det Arbejde, der udføres i de forskjellige Dele af Verden. Vi takke Herren, fordi han har givet os økonomisk Evne til at fremme hans Sag. Alt, hvad vi eje, skylde vi den Allerhøjeste, og han har kaldet os til at bruge en Del deraf i hans Tjeneste. Ikke desmindre vil jeg nu som saa ofte før paa det indstændigste opfordre Ældsterne til at være strengt økonomiske, uden at dog deres Gjerning og Optræden lide derved. Gaa om blandt Folket; velsign dem; nyd deres Gjæstefrihed, og søg saavidt muligt at virkeliggjøre Princippet om at prædike Evangeliet uden „Pung og Taske".

Jeg ønsker ogsaa at sige til Ældsterne, at de, naar de komme hjem, ikke maa ophøre med den Iver og Flid, de have vist i Missionsmarken. Alle, som ere vendte hjem, medens jeg har været her, har jeg af al Magt søgt at opmuntre til fortsat Trofasthed, da jeg veed, at Tiden umiddelbart efter Hjemkomsten altid er den farligste i en Ældstes Liv. Hvis han nogensinde i sit Liv har røget Tobak, holdt af stærke Drikke eller været tilbøjelig til at bande eller gjort sig skyldig i andre Synder, saa vil Satan og hans Medhjælpere nu prøve paa at bruge al deres Indflydelse for om muligt at drage ham tilbage til daarligt Selskab og slette Vaner. Til Ældsterne i Missionen, som jeg maaske ikke i Aaringer, maaske aldrig mere faar at se, siger jeg: Eders Synder ere eder tilgivne, hvis I have forsaget dem, men de ere ikke forglemte. Alle eders Ofre og gode Gjerninger ville ikke frelse eder, selv om I udfylde en eller flere Missioner, hvis I mod Slutningen af eders Livs Løbebane gjøre det Onde og gaa ind paa Overtrædelsernes Vej. Eders tidligere Synder, der vare udslettede, ville da med hele deres Tyngde falde tilbage paa eder og overskygge eder med Skam og Straf. Alt dette kunne I undgaa, hvis I baade her og hjemme pligtopfyldende ville adlyde Herrens Bud. Vi have indgaaet den Pagt med Herren og med hverandre, at vi ville handle retfærdigt til vore Dages Ende. Brødre! Kom denne Pagt ihu, og naar vi mødes, lad da ikke vore Blikke forraade en skyldbetynget Samvittighed, men lad os om muligt blive bedre Tjenere for Gud, end vi ere i Dag.

De Helliges Stilling er, strax naar de komme til Utah, i visse

Henseender ligesom Aldsternes, naar de vende hjem. Det er en farlig Tid. Jeg har lagt de Hellige paa Hjerte ikke at være for hastige til at emigrere. De bør af al Magt søge at omvende sig fra deres Fejl og være fuldt udviklede i Evangeliets Tjeneste, før de foretage den lange og kostbare Rejse. Vi ønske at se dem lykkelige i Zion og ikke misfornøjede. Hvis de ikke ere overbeviste om, at Evangeliet indtil de mindste Enkeltheder er sandt, bør de hellere blive, hvor de ere. Det koster dem mindre at apostasere i Europa end først at foretage en Rejse paa 7,000 Mile og saa alligevel gjøre det. Brødre og Søstre! Bed Herren om at give eder et Fingerpeg, naar Tiden er inde til at samles med hans Folk. Han har maaske bestemt eder til den store Gjerning at forkynde Evangeliet for eders Venner, støtte Grenene og repræsentere Herrens Sag der, hvor I bo. Istedetfor at ile med at rejse til Utah, saa snart eders Midler tillade det, bør I søge Raad hos Herrens Tjenere, som ere satte til at præsidere over Grene og Konferencer, og deres Raad kunne I trygt følge. Naar det passende Tidspunkt kommer, kunne I med Glæde „gaa op til Herrens Bjerg til Jakobs Guds Hus", og det vil da blive et Zion for eder.

Jeg ønsker at takke vore Venner og de Hellige for deres Godhed mod mig personlig ved mine Besøg rundt om i Missionen og for al den Velvillie, som de have udvist mod Aldsterne i Almindelighed. Intet af det, som I have gjort for at støtte Herrens Værk, skal gjøre eder fattigere. Eders gode Gjerninger, eders Retskaffenhed og i mange Tilfælde eders Forsvar for et upopulært Folk vil altsammen tale til eders Fordel paa den Dag, da Belønning og Straf skulle tilvejes hver Mand og Kvinde paa den evige Retfærdigheds Vægtskaal. Jeg ønsker ogsaa at omtale det venskabelige Forhold, der har existeret mellem os og dem, med hvem vi have haft Sager at afgjøre. Embedsmændene ved Dominion Linien, som have ført vore Aldster frem og tilbage over Atlanterhavet, have været opmærksomme og forekommende, og den samme gode Taktfølelse har ogsaa karakteriseret White Star Linien, som for nylig har overtaget Dominion Liniens Bostontrafik; Ramsden & Co., Transport-Agenter; John Fazakerley, Bogbinder; Marples & Co. og Liverpool Daily Posts Bogtrykkere have alle tilfredsstillet os med Hensyn til de forskjellige Affærer, og det har været os en Glæde at staa i Forbindelse med dem.

Dette er tredie Gang, jeg besøger Europa for at prædike Evangeliet, og det er muligt den sidste. Det var her, at jeg i min Ungdom for 43 Aar siden lærte mere af Herren, end jeg nogensinde forud havde vidst, og det har hos mig nedlagt et urokkeligt Vidnesbyrd om Sandheden af dette Værk. Jeg ankom hertil uden en Penny og modtog Intet fra Hjemmet under hele min Fraværelse; min Føde, mine Klæder og mit Logi fik jeg af Folket. Jeg elsker dette smukke Land og alle vor Faders Børn, som bo her, og jeg har søgt med al den Styrke, Herren har givet mig, at gjøre Godt imod dem. Det er tydeligt for mig, at den Tid vil komme, ja, jeg frygter, den stunder saare nær til, da Straffedomme ville komme over dette Land og over andre Lande paa Jorden

for deres Ugudelighedς Skyld. Alle, der forkaste det frelsende Budskab, som Kirkens Aldster nu bære til Nationerne, ville komme til at lide under Guds Vrede. Jeg bønfalder derfor alle Mennesker om at overveje dette Budskab; det kan maaske paadrage eder Bekymringer, Lidelser og Forfølgelser i denne Verden, men det vil ogsaa, selv her i dette forgjængelige Liv, bringe eder en ubeskrivelig Glæde og i det tilkommende Liv en Ophøjelse hos Gud.

Jeg velsigner alle Aldsterne og de Hellige. Hvis vi ikke mødes igjen i denne Prøvestand, maatte vi da glædes og frydes med alle de Frelstes Skarer, naar Prøverne her ere forbi, og Herren triumferende skal regjere som Kongernes Konge og Herrernes Herre.

Liverpool, i Dec. 1903. Francis M. Lyman.

Selvbeherskelse og Handlefrihed.

Et af „Mormonismen"s Hovedprincipper er Læren om Udøvelsen af Menneskets frie Villie eller dets Pligt og Privilegium til at kunne handle frit og selvstændigt paa eget Ansvar. Der hører ikke meget til at afholde sig fra det, som er Ondt, naar man ikke er udsat for Fristelser, men den, som trods naturlig Tilbøjelighed og lokkende Tilbud alligevel vælger at gjøre det Rette istedetfor det Urette, viser derved en Prøve paa Mod og sand Mandighed. Hvilket Værd har vel en Mand uden Selvbeherskelse? Den, som ikke kan afholde sig fra Verdens Fristelser eller kontrollere sine egne Tilbøjeligheder, er ustadig og upaalidelig som Havets Bølge. Da Herren satte os her paa Jorden, gav han os vor frie Villie og overlod os fuld Handlefrihed, men han lagde derved ogsaa et stort Ansvar paa vore Skuldre, thi det er i Overensstemmelse med dette Princip, at han vil prøve Karakteren hos sine Børn.

Siden Lucifers Forslag om at frelse hele Menneskeslægten ved Tvangsforanstaltninger blev forkastet ved det store Raad i Himmelen, og han selv nedstyrtedes til Jorden, har han bestandig i sin nuværende Sfære søgt at indføre og opretholde disse Planer. Overalt finder man derfor denne Tilbøjelighed til at anvende Magt, og der findes kun faa, som ere saa besjælede af Kristi Aand, at de ikke lade sig forføre af disse forkastelige Ideer.

Mange af de Hellige, som komme til Zion, ere angrebne af denne Tvangsmani; de beklage, at der ikke existerer strengere Love, end Tilfældet er. De mene, at der er for stor Frihed, og de undre sig over, at det er hver og en tilladt at skjøtte sine egne Sager uden Indblanding fra Andres Side. De undre sig ligeledes over, at saa mange „feje for deres egen Dør" uden at bekymre sig om Andres, og de have den Opfattelse, at Kirken ikke hurtigt nok sætter sig til Doms over virkelige eller formentlige Fejltrin, der begaas af en eller anden i Samfundet.

Man bør imidlertid erindre, at dersom Nogen virkelig har begaaet en Handling, som kan paadrage Vedkommende Straf for en verdslig

Domstol, vilde jo en saadan Sag, hvis den først blev behandlet af en Kirkeret, derved helt og holdent blive bragt ud af sit juridiske Forhold. Kirken kunde ikke udtale nogen Anskuelse om en Persons Skyld eller Uskyld uden at krænke Vedkommendes Rettigheder overfor den borgerlige Lov. Et Brud paa Kirkens Orden og Lære bliver derimod en helt anden Sag, og dens Kjendelser paa dette Omraade behøve aldrig at komme i Strid med de civile Love. Men netop fordi Kirken maa tilbageholde sit Skjøn i kriminelle Sager, have Mange faaet den Opfattelse, at den ser igjennem Fingre med disse, eftersom den gaar strengere tilværks ved Forseelser mod den kirkelige Orden.

Paa den anden Side forstaa vi, at en fribaaren Mand, en Guds Søn, anbetroet Guds hellige Præstedømme, i visse Tilfælde kun er ansvarlig overfor Herren, og hans Brødre maa altid nøje overveje, om hans Forseelse er af en saadan Natur, at den berettiger dem til at skride ind.

Lad os banlyse enhver Tanke om, at Nogen bør tvinges til at leve retfærdigt. Enhver af os maa gaa til Værket med den Beslutning at ville føre et retfærdigt Liv i Tanke, Ord og Gjerning. Hver sand Sidste-Dages Helligs Hjerte bør være en Kilde, der flyder med Livets Vand. Hvert Ord bør være en Velsignelse og hver Tanke en Bøn, og vor Opførsel og Vandel bør være saaledes, at enhver Sjæl, som kommer under vor Indflydelse, maa faa en Følelse, som om han stod paa hellig Grund. Maatte vi alle mindes Frelserens milde Formaning: „Elsker du mig, saa fød mine Faar". (—Z i »Nordstjärnan«.)

Utah-Nyheder.

En formelig Syndflod af Petitioner om at udelukke Senator Smoot er strømmet ind over Senatet, siden det traadte sammen. Navnene paa de Selskaber, som sædeligt oprørte af den ene eller den anden Grund forlange Senator Smoot udvist af de hellige Haller, fylde mange tættrykte Spalter i »Congressional Record«. Et Blik paa Listen over disse Dydsdragoner viser, at langt den største Del af Klagerne ere Maadeholds-Selskaber og kirkelige Organisationer af den mest orthodoxe Trosbekjendelse, og dette berettiger til at tro, at Indvendingerne mod Senator Smoots Forbliven mere hviler paa blind Fanatisme end paa Kjendsgjerninger. (Cincinnati Freie Presse.)

Professor Orson Pratt, Apostel Orson Pratts ældste Barn, en af de første Musik-Lærere i Utah, døde den 6 December i sin Søns Hjem i Ogden.

Præsident Joseph F. Smith og andre Ledere af Utah-Sukker-Kompagniet inspicerede den 8 December de nye Fabrikker i Idaho Falls og lagde Hjørnestenen til en anden Fabrik i Sukkerbyen, Fremont County, Idaho.

De Sidste-Dages Helliges Organ for Skandinavien

Grundlagt 1851 · Udgaar den 1 og 15 i hver Maaned

Fredag den 1 Januar 1904

Godt Nytaar!

Vi ønske „Stjernen"s Læsere: „Et godt Nytaar" og bede, at Herrens Fred maa dvæle i deres Boliger, og at hans Velsignelser maa hvile over deres Gjerning og over alle deres retfærdige Bestræbelser. Vi byde det gamle Aar Farvel — det er rundet bort i Tidens Strøm og har forenet sig med de alt tidligere svundne, hvis Begivenheder ere nedskrevne ikke alene i de historiske Annaler, men ogsaa i Erindringens skjulte Bog. Det er ved Aarskiftet naturligt for Mennesket at kaste sit Blik tilbage, da som alt godtgjort adskillige Tildragelser efterlade Indtryk paa os i Aarets Løb. De Rettænkende ville i deres Overvejelser snart opdage, om den Tid, der har staaet til deres Raadighed, er bleven omhyggelig anvendt til at lede dem længere frem paa Udviklingens Bane; om de have benyttet Lejligheden til at gjøre Godt mod de Fattige; om de have besøgt Enker og Faderløse — de, som ikke kunne hjælpe sig selv; om de have søgt at klæde den Nøgne og trøste den Bedrøvede og udøvet deres velgjørende Indflydelse, hvor det var nødvendigt. Have de gjort det, da ville de erholde det sikre Vidnesbyrd, at de have været et Middel i den Allerhøjestes Haand til at sprede Glæde og Tilfredshed, hvor Bedrøvelse og Sorg ellers have taget Bolig, og det hensvundne Aar vil da blive erindret med Glæde.

Hjertegribende Savn og Sorger have ramt Mange i Aarets Løb, saa det for dem har set ud, som om Solen ikke mere lyste paa deres Vej; men deres Sind er netop derved ofte blevet stemt til mere alvorlige Overvejelser, hvorved de have fundet den ledende Stjerne og faaet Følelsen af, at der er et højere Væsen, som holder deres Fremtidsskjæbne i sin Haand; Overbevisningen derom har bragt Hjerte og Sind i nærmere Forbindelse med det, som er uforkrænkeligt, og som ikke svigter. Det nye Aar vil da uden Tvivl ogsaa tilvinke dem nyt Haab og Mod og bringe lovende Resultater i sit Skjød.

Vore Ældster have i det forløbne Aar lagt stor Iver for Dagen i deres Arbejde; som Aarsstatistiken senere vil vise, have de udspredt mange Skrifter og Bøger blandt Folket. De have vandret fra Strand til Strand i disse havomflydte Lande og optaget nye Missionsfelter, hvor de sidste Dages Budskab ikke før har været kundgjort, og det er en Glæde for os at kunne sige, at Sandheden har banet sig Vej og fundet Indgang

i de Oprigtiges Boliger. Mange noble Mennesker ere blevne overbeviste og have erholdt et fast Vidnesbyrd om, at det er Guds Værk. De ere nedgaaede i Vandet og have ladet sig døbe til deres Synders Forladelse, og Herren har stadfæstet sine ydmyge Tjeneres Gjerning ved at udgyde sin Aand over de Troende; de have modtaget af de aandelige Naadegaver ligesom de Hellige fordum, og en Lyksalighedsfølelse er bleven udbredt i deres Familiekreds.

Det skal ogsaa siges, at det lokale Præstedømme er paapasseligt i Opfyldelsen af sine Pligter. Det har udført sit Arbejde med Aarvaagenhed og været til stor Hjælp til Fremme af Arbejdet. Vi ville derfor sige til alle vore Medarbejdere: Vær ved godt Mod! Vedbliv fremdeles i Ydmyghed at forkynde dette Budskab og at fremme denne store Gjerning, og Herren vil erindre eder i de kommende Dage.

Alle Kirkens Organisationer i denne Mission ere i god Orden og i fuld Aktivitet, saa Fremtidsudsigterne ere meget lovende.

Vi have i den forløbne Sommer haft den Glæde at fuldføre og indvie Missionshuset i Christiania, hvilket er et af de mange Resultater af de Helliges forenede Bestræbelser. Vi have endvidere nydt den store Lykke at sikre os en Plads til vort Missionshus i Stockholm.

Ved nu at se tilbage paa det henrundne Aar og paa det, som er foregaaet indenfor vor Virkekreds i dette Tidsrum, have vi Grund til at føle os lykkelige og taknemlige; thi Herren har været med os og bistaaet os i vor Gjerning. Med Glæde tage vi derfor Afsked med det gamle, velsignelsesrige Aar og hilse det nye med et hjerteligt Velkommen!

Du kostelige Tid, som svæver frem paa lette Vinger!
Mon i dit Skjød du Fred og Lykke bringer,
naar over Bjerg og Dal med Klokkesangens Toner
du ringes ind som Folkets Gjæst i alle Verdens Zoner.
Naar paa din Rejse Jorden rundt du drager,
befri da Israel fra Forfølgelse og Plager;
al Tvedragt, Kiv og Strid vi bede maa forsvinde,
at Sandhed, Lys og Fred paa Jorden vi maa finde,
indtil vi skue Tusindaarets Morgengry,
og Lovsang høres Jorden rundt fra Land og By!

Vort Blads nye Aargang.

Vi takke vore Abonnenter for den Interesse, de have vist „Stjernen" i det forløbne Aar. Da vort Blad nu begynder en ny Aargang, ønske vi at sige nogle Ord med Hensyn til dets videre Udbredelse i Familiekredse, hvor det ikke før er trængt ind, og vi bede de Hellige tage denne Sag i deres Haand. Enhver Familie blandt de Sidste-Dages Hellige i de skandinaviske Lande, hvor Bladet hører hjemme, burde holde det og

derved vise, at de understøtte Missionens Interesser, og at de besidde den sande Missionsintelligens. Glem ikke, at det i Danmark og Norge er det eneste Tidsskrift, der repræsenterer Guds aabenbarede Sandheder. Det staar alene indenfor den dansk-norske Presse som „Et nyt Vidne om Gud", og dets Ord naa videre end Ældsternes. Det kan finde Indgang i mangt et Hjem uden at vække den Opmærksomhed som en Ældstes Nærværelse, og det kan i et saadant Hjem stille og uforstyrret tale sit sagte Sprog til mangen oprigtig Sjæl, som paa Grund af Omstændighederne er forhindret i at lytte til en Ældstes Vidnesbyrd.

Mange, som ere villige til at ofre større Summer til Missionsvirksomheden i Almindelighed, stille sig tidt forbeholdne overfor det ringe Beløb, som den lille Budbærer kræver for sin Tjeneste, og dog er dens Mission saa ubegrændset stor. En Del af vore Abonnenter rejse efterhaanden bort, og de opsige som Følge deraf deres Abonnement; men vort Oplag skulde nødig af den Grund formindskes, og det behøver heller ikke at ske, hvis vore Venner — saavel Bladets Holdere som Ikke-Holdere — gjøre deres Pligt ved at fremme det. Vi maa sige til deres Ros, at „Stjernen" i det henrundne Aar har faaet adskillige nye Abonnenter, og den Formindskelse, der er fremkommet ved, at enkelte af en eller anden Grund have maattet afsige Bladet, er atter bleven oprettet.

At holde Bladet er at støtte Guds Riges Sag. Erfaringen viser, at man som Regel finder den største Erkjendtlighed og Begejstring for Guds Værk hos dem, der flittigst læse Kirkens Literatur. Man kan næppe undgaa at iagttage, at Intelligensen er mere udviklet hos Familier, der holde og læse et godt Tidsskrift, end hos dem, som ikke gjøre dette. I vore Dage læses der omtrent overalt; hvor man savner god og opbyggende Lekture, hersker der som Regel megen Daarlighed. Kundskabsrigt og intelligent Læsestof er et af de bedste Dannelses- og Opdragelsesmidler. Hvilken Jagttager har ikke erfaret dette! Et gammelt Ord siger: „Sig mig, hvem du omgaas, og jeg skal sige dig, hvem du er." Dette kan man tildels med samme Ret anvende med Hensyn til Literaturen.

Med disse faa Ord have vi ønsket at minde om den Nytte, vort Blad gjør, og vi haabe, at mange Døre maa aabnes for det i det nye Aar. Vi ville søge at gjøre det saa nyttigt, interessant og oplysende som muligt.

Det vil i det kommende Aar tildels faa et kirkehistorisk Præg. Vi vente at kunne bringe Oversættelser af Ældste B. H. Roberts Skrift „Mormonismen", der er udgivet af Kirken og omhandler Kirkens Forhold til kristne Sekter; Mormonismens Oprindelse og Historie; Kirkens Lærdomme; Kirkens Organisation og nuværende Tilstand. Det har til Motto den bekjendte Udtalelse af John Taylor: „Til Rettelse af Misrepræsentation antage vi Selv-Repræsentation". Endvidere en Række Artikler, oversatte fra „Der Stern": „Joseph Smith den Mormon-Profet" af Ældste Hugh J. Cannon, Præsident over den tyske Mission. Da en vis Sekt har vakt noget Røre her i Skandinavien, bringe vi i Tilslutning til Ældste B. H. Roberts Bog „Successionen i Kirkens Præsi-

dium", optaget i „Stjernen"s 45 Aargang, en Oversættelse af „Præstedømme og Præsidium" (Paaberaabelser af „Josephiterne" eller den „reorganiserede" Kirke, prøvet og sammenlignet med Fornuftgrunde og Aabenbaring) af Aldste Chas. W. Penrose, Chefredaktøren af Deseret News. Af Emner, der særlig ville omhandle Evangeliets Principper, nævne vi Aldste Ben. E. Rich's Skrift: „En venlig Diskusfion over religiøse Emner". Der vil endvidere blive optaget Biografier af de tre Vidner til Mormons Bog; af Brigham Young (af B. H. Roberts) og af Joseph F. Smith, Kirkens nuværende Præsident, tilligemed mindre lignende Smaakapitler; og Aldste Johannes Hansen i Murray, Utah, som tidligere har leveret gode Bidrag til „Stjernen", har lovet os en Artikel om Paulus' Missionsrejser. De nævnte Bidrag, tilligemed mange andre interessante Artikler, ville formentlig anbefale den nye Aargang og virke tiltrækkende paa Læserne. Vi bede dem imidlertid følge med fra Begyndelsen af Aaret og bevare Numrene til Indbinding ved Aarets Slutning.

Ankomst og Beskikkelse. Nedennævnte Missionærer ankom til Kjøbenhavn den 24 December 1903. De befandt sig alle godt og beskikkedes til at missionere i de følgende Konferencer:

Lehi Jensen fra Redmond, Utah, i Kjøbenhavn.
Niels C. Christensen fra Brigham, Utah, i Kjøbenhavn.
Christen R. Rasmussen fra Parleys Park, Utah, i Christiania.
James P. Nelson fra Sublett, Idaho, i Christiania.
Chas. J. Anderson fra Grantsville, Utah, i Stockholm.
George Petersen fra Salem, Idaho, i Stockholm.

Vi byde disse Brødre hjertelig Velkommen og ønske dem de bedste Velsignelser i deres Mission.

Beskikkelse. Aldste John Spande fra Logan, Utah, der den 21 September f. A. ankom paa Besøg i Skandinavien, blev den 9 December i Christiania beskikket til at virke som Missionær i Bergens Konference.

Forflyttelse. Aldsterne Joseph H. Olsen og Brigham Nelson ere forflyttede fra Aarhus til Aalborg Konference.

Præs. Heber J. Grant's Hilsen.

Til de Hellige i den europæiske Mission.

Samtidig med det nye Aars Begyndelse overtager jeg alt det Ansvar, der er forbundet med Præsidiet over den europæiske Mission. Jeg sender min Hilsen til Aldsterne og til de Hellige i Europa med tilstødende Lande, hvor Evangeliet prædikes, og jeg ønsker dem alle et glædeligt Nytaar.

Jeg føler, medens jeg nedskriver disse Linier, hvor lidt man veed om, hvad en Dag, en Maaned eller et Aar bærer i sit Skjød. Den 12 December 1902 sad jeg i Tokio, Japans Hovedstad, og skrev til de Hellige i denne Mission. Jeg udtalte da min Beundring over at kunne staa i Brevveksling med dem helt ovre fra Japan, men dette forundrede mig dog ikke saa meget, som at jeg i Dag sidder paa Missionskontoret i Liverpool og udfører den samme Gjerning.

Vi have med Fremtiden for Øje kun en begrændset Foreſtilling om, hvad der vil hænde os i Livet; desuagtet er der eet, for hvilket jeg føler mig fuldt ud taknemmelig mod vor himmelske Fader, og det er den usvigelige Forsikring, som baade J og jeg have faaet, at Alt vil være vel med os, baade her i Livet og i den store Evighed, som kommer, hvis vi som Hellige Dag for Dag fuldtud gjøre vore Pligter og for hver Dag, der gaar, have den sikre Fortrøstning, at vi have gjort vort Bedste.

Jeg skrev i mit Brev fra Japan, at jeg med stor Glæde forventede at mødes med de Hellige i den europæiske Mission en Gang i Fremtiden, naar Herren i sit vise Forsyn maatte ønske min Nærværelse der. Grunden til denne Attraa hos mig var mit fortrolige Kjendskab til Præsidenterne John Taylor, George Q. Cannon, John R. Winder, Anthon H. Lund, den store Lærer og Pædagog Karl G. Measer og andre ædle Mænd og Kvinder, som paa Grund af deres Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed samlede sig i Zion fra denne Mission; og det skyldtes ikke mindre de Forsikringer, som jeg havde modtaget fra Præsident Joseph F. Smith og Medlemmerne af mit eget Kvorum saavel som fra andre Brødre, der have præsideret over Missionen, at jeg vilde møde varmhjertede, ærlige og trofaste Hellige i de europæiske Lande.

Og hvis det maa være mig tilladt at dømme om Fremtiden efter den sidst forløbne Maaned, da vil min Mission i de kommende Dage blive lykkelig, rig paa Begivenheder og fuld af Arbejde. Lige siden min Ankomst til England har jeg glædet mig ved Samværet med Missionens Ældster og med de Hellige, som jeg er kommen i Berøring med.

Jeg takker af mit ganske Hjerte min himmelske Fader for det Privilegium, jeg nyder ved at komme til dette Land og arbejde for hans Værks Udbredelse, da jeg i fuldt Maal skatter Sandheden af Mesterens Ord gjennem hans Tjener, Profeten Joseph, til David Whitmer og Oliver Cowdery: „Og om saa skulde ske, at J maatte arbejde alle eders Dage med at raabe Omvendelse til dette Folk, og kun bragte een Sjæl til mig, hvor stor skal da ikke eders Glæde være med ham i min Faders Rige? Og nu, dersom eders Glæde vil blive stor med een Sjæl, som J have bragt til mig i min Faders Rige, hvor stor vil da ikke eders Glæde blive, dersom J bringe mange Sjæle til mig?"

Jeg har flere Gange paa Opfordring af Broder Edvard H. Andersen, Medredaktør af »Improvement Era«, skrevet Artikler i dette Blad, og det, jeg navnlig har søgt at indprente paa de Unge — Zions opvoxende Slægt — er Nødvendigheden af aldrig at blive modløs eller

forsagt i Livets Kamp. Jeg ønsker baade i Ord og ved Exempel at indprente den samme Lærdom, saalænge jeg er i denne Mission.

Det er mig magtpaaliggende bestandig at nære et brændende Ønske om at kjende Herrens Villie angaaende min Virksomhed og ved hans Hjælp sikre mig den Visdom og Styrke, som fordres til Udførelsen af mit Arbejde. Jeg haaber at være istand til at udrette mine Pligter tilfredsstillende og uden Modløshed, og jeg haaber at kunne bibringe de Hellige og Ældsterne den samme Attraa.

En Udtalelse af Alma i det 29 Kapitel af Mormons Bog har altid gjort et stærkt Indtryk paa mig. Han siger:

„O, at jeg var en Engel og kunde faa mit Hjertes Ønske opfyldt, saa at jeg kunde gaa ud og tale med Guds Basun med en Røst, der kunde bringe Jorden til at skjælve, og raabe Omvendelse til alle Folk; ja, jeg vilde forkynde Omvendelse og Forløsningsplanen til alle Sjæle ligesom med en Tordenrøst, at de skulde omvende sig og komme til vor Gud, at der ikke mere skulde være nogen Sorg paa al Jordens Kreds. Men se, jeg er et Menneske, og jeg synder i mit Ønske, thi jeg burde være tilfreds med det, Herren har tildelt mig. Jeg burde ikke i mine Ønsker rokke en retfærdig Guds faste Beslutning; thi jeg veed, at han giver Menneskene efter deres Ønske, det være til Død eller Liv; ja, jeg veed, at han beskikker Menneskene deres Del efter deres Villie, den være til Frelse eller til Fordærvelse. Ja, jeg veed, at Godt og Ondt er fremstillet for alle Mennesker; og den, der ikke kjender Godt fra Ondt, er uden Skyld; men den, som kjender Godt og Ondt, ham gives efter hans Ønsker, enten han ønsker Godt eller Ondt, Liv eller Død, Glæde eller Samvittighedsnag. Og nu, eftersom jeg veed dette, hvorfor skulde jeg ønske mere end at udføre det Værk, hvortil jeg er bleven kaldet? Hvorfor skulde jeg ønske, at jeg var en Engel, for at kunne tale til alle Jordens Ender? Thi se, Herren forunder ethvert Folk at blive undervist om hans Ord af dem, som tilhøre deres eget Folk og Tungemaal, ja, alt det, som han i sin Visdom anser tjenligt for dem at have; derfor se vi, at Herren raadslaar i Visdom, i Overensstemmelse med det, som er retfærdigt og sandt. Jeg kjender, hvad Herren har befalet mig, og glæder mig over det. Jeg glæder mig ikke over mig selv, men jeg glæder mig over det, som Herren har befalet mig; ja, min Glæde er, at jeg maaske kan blive et Redskab i Guds Haand til at bringe nogle Sjæle til Omvendelse, og dette er min Glæde."

Jeg tror oprigtigt som Alma fordum, at hvad Menneskene af Hjertet ønske, hvad enten det er det Gode eller det Onde, vil blive givet dem. Vore Begjæringer i Livet burde derfor altid være til det Gode.

Da jeg var i Japan, bad jeg til Herren, at han vilde lade mig komme til denne Mission og virke for hans Børns Frelse. Jeg takker nu af mit ganske Hjerte, fordi denne min Bøn blev hørt, da Præsident Joseph F. Smith inspireredes til at kalde mig til denne Missionsmark. Megen Glæde og Tilfredshed blev mig tildelt under min Virksomhed i Japan, og selv om den Tanke aldrig kom op i mig, at jeg vilde blive afløst allerede i Løbet af det kommende Aar, saa var det dog min Bøn,

at naar det skulde ske, jeg da bagefter maatte komme til England. At jeg virkelig befandt mig lykkelig og glad i Mikadoens Land trods det ringe Arbejde, jeg paa Grund af mit mangelfulde Kjendskab til Sproget saa' mig istand til at udrette, var et fornyet Vidnesbyrd til mig om, at Herren velsigner sine Tjenere i deres Gjerning, hvis de blot gjøre deres Pligt, og han giver dem den Helligaand, som altid medbringer en ublandet Fred og Lykksalighed, hvorledes end deres Stilling i Livet er.

Præsident Lyman og hans Medarbejdere have udført et udmærket Arbejde i disse Lande, og efter hvad jeg allerede har set og hørt, er Missionen i en fortræffelig Tilstand. Det er min oprigtige Bøn, at der ikke maa blive lagt den mindste Hindring i Vejen for den fremtidige Vækst af det gode Arbejde, som han i Forening med de øvrige Ældster og de Hellige i det Store og Hele have udrettet i den forbigangne Tid. Jeg indvier mig selv til Trofasthed og Energi i Opfyldelsen af mine Pligter som Præsident over Missionen og bønfalder alle mine Brødre og Søstre om at yde mig deres Bistand baade ved Tro og Gjerninger. Dersom Alle efter bedste Evne ville virke for Sandhedens Indgang overalt, er jeg vis paa, at det gode Arbejde, som er bleven udført i Fortiden, vil kunne fortsættes uden Afbrydelse. Der bør ikke i nogen Retning ske nogen Tilbagegang, hvor Fremskridtet har sat sin Fod.

Vor Frelser sagde: „Lader eders Lys saaledes skinne for Menneskene, at de maa se eders gode Gjerninger og prise eders Fader, som er i Himlene." Og jeg tilraaber Alle at følge denne vor Forløsers dyrebare Læresætning. Jeg veed, at „Gjerninger tale højere end Ord", og at den allerbedste Prædiken, som det er muligt at give vore Medmennesker, er et Levned, der harmonerer med Evangeliet.

Det er min Bøn, at alle Ældster og Hellige i den europæiske Mission maa opnaa et lykkeligt Nytaar, rigt paa Fremgang, at 1904 maa blive det bedste af deres svundne Livsaar, og at vi, naar vi ved dets Slutning se tilbage paa det, maa føle og kjende hos os selv, at vi gjorde det bedste, vi formaaede.

Som en Herrens Tjener, hvis Ret det er at velsigne hans Folk, er jeg glad ved at kunne love eder ikke alene Glæde og Tilfredshed i dette Liv, men en evig Lykksalighed i det hinsidige, hvis I ville blive trofaste og utrættelige i Fuldbyrdelsen af alle de Pligter, der paahvile eder som Hellige. Min Velsignelse giver jeg eder i Haabet om, at I maa være tro mod eders hellige Kaldelse.

Jeg forbliver eders Ven og Medarbejder for Sandheden.

Heber J. Grant.

Efteraarskonferencerne i Danmark 1903.

De Sidste-Dages Helliges halvaarlige Konferencer i Danmark i afvigte Efteraar afholdtes i Aarhus, Borupsgade 14, fra den 21—23 November; i Aalborg, Nørregade 13, fra 28—30 November og i Kjøbenhavn, Korsgade 11, fra den 12—14 December.

Konferencerne overværedes af Missionspræsident Anthon L. Skanchy; i Kjøbenhavn tillige af Præsident C. D. Fjeldsted, en af Kirkens General-Autoriteter, og af alle de i de paagjældende Konferencer virkende Missionærer. De respektive Konferencepræsidenter præsiderede. Et stort Antal af de Sidste-Dages Hellige og mange Fremmede havde givet Møde; Guds Aand var udgydt baade over Talerne og over de Besøgende, og de hjerteligste Følelser gjorde sig gjældende.

Rapporterne, som bleve afgivne af Missionærerne ved Præstedømmsmøderne, viste, at mange havde annammet Daab i det forløbne Halvaar, og at Konferencerne vare i en god Tilstand.

Programmet, der var lagt for Søndagsskolerne under Konferencerne, blev udført til stor Tilfredshed, og Halvaarsrapporterne oplæstes; de trofaste Lærere, som anvende deres Tid i disse Skoler, fortjene baade Ros og Tak for deres Undervisning af de Smaa. Ogsaa de kvindelige Hjælpeforeninger havde gode Rapporter at afgive. Foreningernes særlige Gjerning blandt de Fattige, Syge og Trængende havde gjort god Fyldest. Efter Konferencens Slutning i Kjøbenhavn arrangerede Søstrene en Bazar, der gav et stort Overskud, til Fordel for Grenens Fattige.

I det Følgende meddele vi de samlede statistiske Rapporter samt de forskjellige Grenes Adresser.

Aarhus.

Konferencepræsident Adam L. Petersen afgav for Aarhus Konference en samlet Rapport over Missionærernes Virksomhed i det sidste Halvaar; det fremgik af den, at 27,426 Skrifter og 4,065 Bøger vare omsatte; 20,304 Fremmedes Huse besøgte, deraf 1,598 efter Indbydelse; 5,895 evangeliske Samtaler og 817 Møder holdte; 59 vare døbte og 20 Børn velsignede; 3 vare udelukkede; „Skandinaviens Stjerne" havde faaet 39 nye Subskribenter.

Missionærerne i Aarhus Konference bleve kaldede til at virke i nedennævnte Grene:

Aarhus: Adam L. Petersen (Konferencepræsident og Forstander) og Henry E. Heileson. Adr.: Borupsgade 14, Aarhus.

Mols: Niels Mikkelsen (Forstander). Adr.: Borupsgade 14, Aarhus.

Randers: James C. Johnsen (Forstander), Erastus W. Mortensen og Alma E. Rasmussen. Adr.: Vestergade 9, Randers.

Holstebro: Christian Fonnesbeck (Forstander), Nels Nelsen og Joseph W. Poulsen. Adr.: Schaumburgsvej, Holstebro.

Esbjerg: David Lee (Forstander) og Louis E. Johnson. Adr.: Danmarksgade 75, Esbjerg.

Vejle: Nis C. Christiansen (Forstander), Niels P. Sorensen, Niels Ericksen og Niels P. Andersen. Adr.: Vardevej 21, Vejle.

Odense: Wm. E. Racker (Forstander), Moroni K. Petersen og Djalmar E. Lund: Adr.: Jens Benzonsgade 9, Odense.

Aalborg.

Konferencepræsident Lars P. Christensen afgav for Aalborg Konference en samlet Rapport over Missionærernes Virksomhed i det sidste Halvaar; den udviste, at 14,465 Skrifter og 2,400 Bøger vare omsatte; 13,254 Fremmedes Huse besøgte, deraf 1,358 efter Indbydelse; 4,924 evangeliske Samtaler og 412 Møder holdte; 29 vare døbte og 1 udelukket.

Missionærerne i Aalborg Konference bleve kaldede til at virke i nedennævnte Grene:

Aalborg: Lars P. Christensen (Konferencepræsident), Oluff Petersen (Forstander), Frederick E. Mitchell, Brigham Nelson og Joseph H. Olsen. Adresse: Nørregade 13, Aalborg.

Aaby: Jens C. Westergaard (Forstander) og Julius C. Beck. Adr.: Nørregade 13, Aalborg.

Brøndersleb: Niels James Nielsen jun. (Forstander). Hans Sorensen jun. Adr.: Algade, Brøndersleb.

Hjørring: Stephen C. Christensen (Forstander), Søren A. Jensen og Soren Marinus Petersen. Adr.: Toftegade 10, Hjørring.

Frederikshavn: Don C. Sorenson (Forstander), Rupert P. Olson, Hans Hansen jun. og Rozilla Petersen. Adr.: Hjørringvej 6, Frederikshavn.

Thisted: Waldemar Jensen (Forstander) og Niels Madsen. Adr.: Skovsgade, Thisted.

Nykjøbing, Mors: Julius Christensen (Forstander) og Emeal Nielsen. Adr.: Lods Hans Nielsen, Strandvejen, Nykjøbing, Mors.

Nibe: Niels Mikkelsen Thorup, James C. Jensen og Christian Olsen jun. Adr.: Skomagergade, Nibe.

Kjøbenhavn.

Konferencepræsident H. J. Christiansen afgav for Kjøbenhavns Konference en samlet Rapport over Missionærernes Virksomhed i det sidste Halvaar; af denne fremgik det, at 24,349 Skrifter og 3,864 Bøger vare omsatte; 24,410 Fremmedes Huse besøgte, deraf 1,320 efter Indbydelse; 6,335 evangeliske Samtaler og 507 Møder holdte; 61 vare døbte og 29 Børn velsignede; 12 vare udelukkede; „Skandinaviens Stjerne" havde faaet 17 nye Subskribenter.

Missionærerne i Kjøbenhavns Konference bleve kaldede til at virke i nedennævnte Grene:

Kjøbenhavn: H. J. Christiansen (Konferencepræsident og Forstander), Niels J. Henricksen, Hans L. Rasmussen, Martin Mangelson. Adr.: Korsgade 11, Kjøbenhavn.

Nordost-Sjælland (Hillerød): Lars P. Larsen (Forstander) og Peter L. Andersen. Adr.: Nylgade 8 z. Hillerød.

Nordvest-Sjælland (Holbæk): Hans Rasmussen (Forstander) og Hans S. Larsen. Adr.: Brolæggerstræde 5, Holbæk.

Sydvest-Sjælland (Slagelse): Joachim C. Andersen (Forstander) og Louis Thompson. Adr.: Fruegade 31, Slagelse.

Syd-Sjælland (Hasley): Jens P. Neilson (Forstander). Adr.: Ringsted Vej, Hasley.

Lolland-Falster (Nykjøbing F.): Lars P. Jensen (Forstander) og Hans C. Hansen. Adr.: Grønsundsvej 6, Nykjøbing F.

Bornholm: Ole H. Andersen (Forstander) og John Hegsted. Adr.: Rosengade 7, Rønne.

Indhold:

Præsident Lyman's Afskedsord	1	Ankomst og Bestikkelse	11
Selvbeherskelse og Handlefrihed	6	Bestikkelse	11
Utah-Nyheder	7	Forflyttelse	11
Redaktionelt:		Heber J. Grant's Hilsen	11
Godt Nytaar!	8	Eteraarskonferencerne i Danmark 1903	14
Vort Blads nye Aargang	9		

Udgivet og forlagt af Anthon L. Skanchy, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.

Trykt hos F. E. Bording (V. Peterien).